

ע"פ 35668/09/19 - חבר מרעלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 35668-09-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

חבר מרעלי

ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא השופט ירון מינטביץ) מיום

30.7.19 בת"פ 48461-02-19.

כללי

1. המערער הורשע בגניבה (שלוש עבירות), ניסיון גניבה ואיומים ונדון ל - 22 חודשי מאסר בפועל; הופעל במצטבר מאסר מותנה של 4 חודשים מתיק אחר, כך שבסך הכל ירצה המערער 26 חודשי מאסר בפועל; הוטל מאסר מותנה בן 10 חודשי בתיק עבירות רכוש, ומאסר מותנה בן 6 חודשים בתיק עבירות אלימות, פיצוי לשלושה מתלוננים בסך כולל של 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. כתב האישום שהוגש נגד המערער אוחד חמישה אישומים. ואלה המעשים: ביום 12.2.19 גנב המערער מכשיר טלפון נייד שהונח בשקית על דלפק חנות סלולאר במרכז ירושלים. מדובר במכשיר טלפון השייך לילדה בת שמונה, אותו קנה לה אביה כמתנה ליום הולדתה דקות ספורות קודם לכן. ביום 4.2.19 ניסה המערער לגנוב קופת צדקה מחנות בגדים במרכז ירושלים, אך המוכרת בחנות הבחינה במעשיו ומנעה ממנו להשלים את הגניבה. בשל מעשיו נעצר הנאשם והובא לתחנת המשטרה במגרש הרוסים. בעת שהמתין הנאשם לחקירה, שמרה עליו שוטרת בשם ע"א, והנאשם קילל אותה קללות בעלות אופי מיני ומבזה, ירק עליה ועל שוטר אחר, ואיים עליה כי "יזיין אותה בתחת הגדול שלה" ואמירות

דומות. ביום 24.12.18 בסמוך לשעה 18:00 בשוק מחנה יהודה גנב הנאשם מתוך עגלת קניות תיק ובו מסמכים אישיים, כסף מזומן ופריטים נוספים. ביום 14.12.18 בסמוך לשעה 12:00 בשוק מחנה יהודה גנב הנאשם תיק גב ובו כסף מזומן, תרופות ופריטים אישיים אחרים. להשלמת התמונה יוסף כי יוחסו למערער אישומים נוספים, של התפרצות לדירת מגורים וגניבה מתוכה והחזקת רכוש חשוד כגנוב, מהם זוכה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער וטוען כי יש להסתפק בימי מעצרו של המערער. נטען כי בית משפט קמא התעלם ממתחם הענישה הנוהג בפסיקה שהוגשה לו, ואף מקביעתו שלו, לפיה, יש לראות בעבירות הגניבה והרכוש אירוע אחד. כמו כן, הוא התעלם מכך שבסופו של דבר הוחזרו המיטלטלין, וכי מדובר בעבירות רכוש ברף הנמוך וכי עסקינן ברכוש בעל ערך קטן מאוד ואף סימלי. גם לגבי עבירות האיומים נטען כי בית המשפט החמיר בתיאור הערך המוגן ובהערכת הנזק שנגרם לו. עוד נטען כי מדובר באירועים שבוצעו ללא כל תחכום או תכנון, המערער לא הפעיל אלימות או השתמש בכוח לצורך ביצוע העבירות, התועלת שקיבל המערער מביצוע העבירות היא מינורית, וספק אם בכלל קיימת, הוא היה שרוי תחת מצוקה ויש להתחשב בנסיבותיו האישיות לקולה. העונש בנסיבות המקרה הספציפי, בגין מכלול העבירות, נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר קצר, והעונש הקונקרטי בעניינו של המערער צריך להיות ברף הנמוך של המתחם, כלומר, עונש של מאסר קצר בעבודות שירות. נטען כי שליחתו של המערער, הסובל מנכות, לעונש מאסר מאחורי סורג ובריח, תהווה פגיעה קשה בו.

4. ב"כ המשיבה טוען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא הן לעבירות הרכוש והן לעבירות האיומים הינו ראוי ואין הצדקה להתערב בו. בנוסף, למערער הרשעות קודמות רבות, הוא ריצה מאסרים רבים בפועל, ובמצטבר ריצה יותר מ- 25 שנים בכלא. נראה כי כשהוא במגע עם הציבור הוא פוגע בו, ועל כן יש להרחיקו לתקופה המקסימלית האפשרית. המערער לא לקח אחריות על מעשיו, ניהל הליך הוכחות מלא, למרות שהיו צילומים של מעשים שלו, ואת עבירת האיומים ביצע לאחר שנחקר והוזהר.

דין

5. דין הערער להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערער אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערער להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. במקרה דנן, מדובר בביצוע גניבות אקראיות שבוצעו ללא תחכום או תכנון, תוך ניצול הזדמנויות שנקרו בדרכו והעדר תשומת לב ארעית של הקורבן. בית משפט קמא עמד על הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער ועל מידת הפגיעה שנגרמה מהם, ושלא כטענת הסנגור, אין מדובר בפגיעה אפסית. באשר לעבירת האיומים, מדובר ברצף

קללות בעלות אופי מיני כלפי השוטרת, ששמרה על המערער בעת ההמתנה לדין בבית המשפט. המערער הינו יליד 1946, לחובתו הרשעות קודמות רבות, ובכללן עבירות רכוש רבות, תקיפה והפרעה לשוטר, בגין הוטלו על המערער עונשי מאסר רבים וממושכים, וכן המאסרים מותנים שהוטלו עליו, בין היתר בעבירות רכוש, הופעלו לאורך השנים. הכל באופן המעיד כי המערער לא השכיל להיטיב דרכיו, הוא אינו מורתע מאימת החוק, אינו מפנים את חומרת מעשיו ומבצע עבירות רכוש באופן חוזר ונשנה לאורך שנים. נראה כי המערער אינו מפיק לקחים או לוקח אחריות, וגם בתיק נשוא הערעור דנן, הוא הכחיש את כל המיוחס לו, חרף קיומם של סרטוני מצלמות אבטחה ברורים לגבי חלק מהמעשים. בית משפט קמא ציין בגזר הדין, כי גם כשביקש המערער לומר את מילתו האחרונה לבית המשפט, הוא לא אמר מילת חרטה, אלא ניצל את ההזדמנות להטיח בשוטרת קללות אחרונות. עוד ציין בית משפט קמא כי הוא ער לגילו של המערער ולמצבו הרפואי, אך משאלה לא מנעו ממנו מלהמשיך ולבצע עבירות, מצטמצם מאוד משקלן לקולה בקביעת עונשו במקרה דנן. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ג שבט תש"פ, 18 פברואר 2020, במעמד ב"כ המערער, וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד